

פרשת כי תשא - פרה

גיליון 173 | תש"פ
580660942 ע.ר. "דרך הבעש"ט"

ר"ת	מוצ"ש	הדל"ג	ירושלים:
19:04	18:23	17:10	ת"א:
19:01	18:25	17:25	חיפה:
19:02	18:24	17:16	ב.שבע:
19:04	18:26	17:28	

העלון בחסות:
מוניית ברדיטשוב
1700-700-622

דרך הבעש"ט

דרך האמונה הפשוטה

שיעור יסודי
במיוחד!!!
קריאה מחזקת
ומהנה

מוקדש לחבר היקר והמקסים המקדיש את כל כולו ל"דרך הבעש"ט" עמית בן שאנן הי"ו

בחירה בשני שלבים

שאלת מליון הדולר: מה היא הבחירה ב"דרך הבעש"ט"??? | התשובה המדהימה בעלון שבידכם!

דבר אחרון להיום, כתוב בתיקוני הזוהר תיקון ה' עמוד קמ"ב "ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, וארמי כלא אהרון בנורא ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור" - כלומר כשאהרון זרק את הזהב לאש יצא עגל בצורה של שור וחמור...
עד עכשיו ידענו שיצא "עגל" או מקסימום "שור" כמו שכתוב בתהילים, אז בשביל מה הזוהר בא ומספר לי דבר כזה ומצרף לי עכשיו גם "חמור"? ולא רק חמור אלא יצא מן האש משהו מוזר שמורכב משור וחמור...

אלו השאלות שלנו להיום, בואו תשמעו יסוד מאוד מאוד חשוב, הציבור קצת מבובל בנושא אז היום ננסה לעשות קצת סדר בדברים

שאלת השאלות למי שזוכה להכיר את "דרך הבעש"ט" היא: היכן יש בחירה לאדם? יש בכלל בחירה או לא? האם האדם עושה משהו או ה' עושה הכל דרכו? מה החלק שלנו בעבודת ה'?
כולנו ידענו עד היום שהבחירה של האדם היא סביב העשייה, "לעשות או לא לעשות?" למשל, כל יום יש לאדם בחירה האם לקום מהמיטה ולהתפלל שחרית או להמשיך לישון? לכל אחד יש בחירה האם לתת צדקה לעני או לא לתת, וכן הלאה על זו הדרך...
קיבלנו תרי"ג מצוות ואנחנו צריכים להחליט האם לעשות אותן או לא לעשות.
הנקודה הזאת ידועה לכולנו, שהבחירה של האדם היא האם לעשות את המצוות או לא לעשות את המצוות?

אותו הדבר גם במצוות לא תעשה, לדוגמא בן אדם רואה ארנק ברחוב, יש לו עכשיו בחירה האם לגנוב או לא לגנוב - אם הוא גנב את הארנק אז הוא בחר לגנוב והוא יקבל על זה עונש.
אם הוא לא גנב אז הוא בחר לא לגנוב והוא לא יקבל עונש אלא יקבל שכר על זה שהוא עמד בניסיון...
כתוב במפורש "העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמיתות נתתי לפניך הברכה והקללה

קטן שקראו לו מיכה - שלימים הפך למיכה הנביא - והוא לקח את הטס הזה ושמר אותו אצלו. וכתוב בהמשך המדרש שהילד מיכה "נטל הלוח שכתב עליו משה 'עלה שור' כשהעלה ארונו של יוסף, השליכו לתוך הכור בין הנזמים ויצא העגל גועה כשהוא מקרטע, התחילו אומרים 'אלה אלהיך ישראל...'"
והשאלה שלנו היא מדוע המדרש מציין שהעגל היה גועה ומקרטע?

שאלה נוספת, כתוב במדרש שמות רבה פרשת כי תשא פרשה מ"א "חור בן מרים, בן אחותו של משה, מגדולי הדור היה, ומינהו משה שיהיה הוא ואהרון אחיו פרנסים עד שירד מן ההר. אמרו לו 'קום עשה לנו אלקים לפנינו ונזמר ונרקוד לפניו'. התחיל גוער בהם ומוכיחם בדברים קשים, אמר להם: 'ארוכי צוואר! אין אתם נזכרים כמה נסים עשה לכם הקב"ה?!' מיד עמדו עליו בזויים שבישראל והרגוהו".
שמעתם איך חור מכנה את אלו שעשו את העגל? "ארוכי צוואר" - כלומר אנשים עם צוואר ארוך, והשאלה שלנו היא מה הוא רצה להגיד להם?

שאלה נוספת, כתוב בפרקי דרבי אליעזר פרק מ"ה שאהרון רצה לעכב את בני ישראל שרצו לעשות את העגל ולכן הוא הלך לנשים לבקש תכשיטים, "אמר להם 'תנו לי נזמי נשיכם ונזמי בניכם ובנותיכם', שמעו הנשים ולא רצו ליתן נזמיהן לבעליהן אלא אמרו להם 'אתם רוצים לעשות שקוף ותועבה שאין בו כוח להציל?' לא שמעו להם ונתן להם הקב"ה שכרן של נשים בעולם הזה שהן משמרות ראשי חודשים יותר מן האנשים, ונתן להם שכר לעולם הבא שהן עתידות להתחדש כמו ראשי חודשים" - כלומר בנות ישראל תתחדשנה לעולם הבא כלבנה המתחדשת בכל ראש חודש, והשאלה שלנו היא איזה מן שכר זה? היכן יש כאן 'מידה כנגד מידה'?

השיעור שלפניכם הינו מתוך קו השיעורים "דרך הבעש"ט" כדי להאזין לשיעור חייגו: 10232 03-30-90-900
ודלגו במקש 8 לפרשת "כי תשא" האזנה וקריאה עריבה!

וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מִשֶׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹקִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעֵנוּ מַה הָיָה לוֹ."

בני ישראל באים לאהרון ואומרים לו "תשמע, אנחנו לא יודעים מה קרה למשה, הוא נעלם מהאופק..."
ונשאלת השאלה מדוע בני ישראל מתארים את משה בתור "האיש אשר העלנו מארץ מצרים"?
אנחנו יודעים מי זה משה ומה הוא עשה - הוא הביא את עשרת המכות על פרעה והוא בקע את הים כדי שבני ישראל יוכלו לעבור בתוכו.
השאלה שלנו אם כן היא למה מדגישים את הנקודה שמשה הוא זה שהעלה את בני ישראל ממצרים?
היה מספיק לכתוב "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו..."
חוץ מזה, צריך גם להבין מה זו אריכות הלשון הזאת "לא ידענו מה היה לו"?
תכתבו משה "איננו"...

שאלה נוספת, אומר ה'שפת אמת' שבתהילים כתוב "וַיִּמְרוּ אֶת פְּנוֹתָם בְּתִבְנִית שׁוֹר אֲכַל עֵשֶׂב" - כלומר בתהילים כתוב שבני ישראל עשו שור. והשאלה שלנו אם כן היא למה התורה קוראת לזה "עגל"?

דבר נוסף, במדרש תנחומא פרשת כי תשא סימן י"ט כתוב שמשה רבנו לא ידע היכן קבור יוסף, ראתה אותו שרח בת אשר ואמרה לו שיוסף הושלך לנילוס על ידי המצרים. משה נטל טס של זהב וכתב עליו "עלה שור" - כי יוסף נקרא "בְּכוֹר שׁוֹר" - זרק אותו לנילוס וארונו של יוסף מיד צף. היה עם משה ילד

כבר חודש ימים שאני שואלת את הקו הנפלא הזה... החיים שלי השתנו!!! (מאזינה מהצפון)

הפשו את הפעילות שלנו גם בעמדות נדרים פלוס "דרך הבעש"ט"

קו השיעורים הבעש"ט | קו השיעורים הבעש"ט
03-30-90900
קו השיעורים העולמי | 24 שעות ביממה
מארצות הברית וקנדה חייגו: 646-585-2987

דרך הבעש"ט
בנק לאומי סניף 856
מ.ח. 5335809
אנחנו כאן בשבילכם!

וּבְחִירַתְּ בְחִיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אִתָּה וְזָרְעֶךָ - כלומר לכל אחד יש בחירה וכדאי לנו לבחור בחירה נכונה כי נקבל על זה שכר של חיים טובים ומאשרים. עד כאן זה מה שידוע לכולנו, עד כאן אין חידושים גדולים...

עכשיו נכניס לסיפור את **"דרך הבעש"ט"**... לפי שיטת הבעש"ט אם לעשות או לא לעשות זה רק שלב א' של הבחירה, ורק אחרי שאתה בוחר לעשות משהו ומתחיל פּוֹעֵל לעשותו אתה עולה לשלב ב'...

הבחירה לפי הדרך

ומהו שלב ב' של הבחירה?

התשובה היא שתוך כדי העשייה שלך אתה צריך להתבונן ולשאול את עצמך "האם אני עכשיו שוטף כלים או ה' מזכה אותי?"

אני אתן לכם דוגמא, כולם יודעים שביום שישי צריך להכין ולנקות את הבית לכבוד שבת, אז יש לך בחירה האם לשתוף את הבית או לא - שלב א' של הבחירה זה לבחור לעשות, זה שלב העשייה!

קח מגב וסמרטוט, תמלא מים בדלי, שים חומר, תערבב ותתחיל לשתוף...

הבן אדם לקח מגב עם דלי והתחיל לשתוף את הבית, תודה לאל הוא עבר את שלב א' בהצלחה...

האם מגיעות לו מחיאות כפיים סוערות? לא, עדיין לא! אז על השטיפה עצמה לא מגיעות לו מחיאות כפיים סוערות גם אם הוא יסיים לשתוף את כל הבית, ולמה? כי בסך הכל הוא עבר את שלב א' של הבחירה.

עכשיו הוא עולה לשלב ב', תוך כדי שהוא תופס את המגב ומתחיל לשתוף, הוא מתחיל לראות מכוח העשייה שלו שפתאום עולה לו מחשבה "מה זה? אולי כדאי שנסגור את החדר הזה עד מוצ"ש... ננעל אותו וזהו, אין לי יותר כוח לשתוף..."

פתאום הוא מתחיל להרגיש שנכנסות לו מחשבות לראש "וואו, כואב לי הגב... מה זה? כל שיש זה ככה להשתעבד... יש לי מלא דברים אחרים להספיק לעשות ביום שישי, אולי כדאי שאני אנוח קצת... אני אגיד לאישתי שכבר שטפתי סלון ומטבח, שהיא תשתוף את החדרים והאמבטיה..."

מה זה כל המחשבות והמאבקים הללו שעוברים לו בראש? אלא פה הוא כבר נכנס לשלב ב', הוא צריך ללמוד מהקשיים שעוברים עליו תוך כדי עשייה "לא אני השוטף אלא זה ה' מזכה אותי, אני מצד עצמי לא בא לי לשתוף, בא לי שאישתי תשתוף... אני מעדיף בכלל לנעול את החדר או לשתוף חפיף וזריז..." זה שלב ב'!

אם הוא יעבור את שלב ב' בהצלחה וילמד מהקשיים שעוברים עליו שזה לא הוא פועל ועושה אלא ה' עושה דרכו - אז הוא עמד בצורה נכונה בניסיון ועכשיו מגיעות לו מחיאות כפיים סוערות!!!

אומר הבעש"ט שאם אדם נשאר בחלק א' של הבחירה - לעשות או לא לעשות - אז העשייה הזאת תיקרא מגושמת כי עדיין הוא אוחז "אני בחרתי לעשות, אני בחרתי לעזור לאישתי". הוא לא זכה לראות את בורא עולם כאן בתמונה ולכן העשייה הזאת היא עשייה מגושמת.

בישיבה אמר לכולם "הנה בן תורה אמיתי, רואים עליו שהוא בן תורה אמיתי".

תוך שבוע הפכתי "בן תורה אמיתי", אני כבר מושלם...

ואיך נהייתי כזה צדיק ומושלם תוך שבוע? פשוט, ישבתי ולמדתי!

לפי שלב א' של הבחירה החליטו שאני צדיק - "עשיתי", פשוט ישבתי ולמדתי.

אבל לפי הבעש"ט זה שישבתי ולמדתי עדיין לא אומר שאני "בן תורה אמיתי"...

עכשיו יש לי את שלב ב' של הבחירה, האם אני אחשוב שזה אני יושב ולומד או שאדע שזה לא אני אלא שזה רחמי ה' עליי?

זה יפה מאוד שאני לומד, אבל אני צריך לתת עוד פסיעה פנימה ולהיכנס לשלב ב', האם אקח את הלימוד הזה לעצמי או שאכיר שאלו הרחמים של ה'?

זה מאוד קשה לעבור את שלב ב' של הבחירה בשלום ולהכיר "זה לא אני... זה ה' פועל דרכי" - בשביל זה יש לנו **120 שנה**...

קיבלת 120 שנה

הרי למה קיבלנו 120 שנה? כי אולי תוך כדי הזמן הזה נזכה להגיע להכרה שאנחנו לא עושים כאן כלום.

אתם יודעים מה עובר על בן אדם במשך תקופה כזאת ארוכה? וואו...

קשיים בשלום בית, קשיים בחינוך ילדים, קשיים בפרנסה ובבריאות, וכל זה בא בעצם ללמד אותו "תראה שאתה חסר אונים בלעדיי..."

ובן אדם יכול בכל התקופה הזאת להמשיך להגיד "הי לי המון התמודדויות בחיים, אבל לא ננעתי! אני עברתי את הכל בהצלחה, לא נשברתי..."

אני מדבר אתכם עכשיו ואני צרוד, למה? פשוט, הקב"ה מלמד אותי "תפסיק, מי אתה בכלל? אתה חושב שזה הקול שלך? בוא תראה איך בשנייה אחת אני עושה אותך כמו צרצר... לא תוכל להוציא מילה אחת נורמלית מהפה..."

ואני כל פעם אומר "לא, כנראה התקררתי... זה מזג האוויר..."

סיפרתי לכם שפעם אחת אמרתי לרב שלי ששלב ב' של הבחירה מאוד קשה לי, "אני מגלה התנגדות לשלב ב'...", אז הוא אמר לי "אין בעיה, אתה לא רוצה - לא צריך. אין לקב"ה שום בעיה להוריד אותך שוב בגלגול של 'תימני'... אז יהיה לנו עוד 'תימני' אחד פה באזור. נסתדר... הסתדרנו איתך - נסתדר גם איתו".

אתם מבינים? אנחנו כל הזמן מדלגים על שלב ב' ולא מבינים שהוא העיקר, "איך אתה יכול להגיד אני מתפלל"? כשבן אדם מתחיל להתפלל אז יש לו לפעמים תפילות שיוצאות 'חלקות כמו דבש', לא יודע איך זה קורה אבל הוא מרגיש השתוקקות וכיסופים, ממש 'דבש'...

אבל יש תפילות שהן ממש 'עוקץ', 'חבל על הזמן, לא בא לי, רוצה כבר לגמור עם התפילה, אין לי חשק בכלל..."

"אתה לא מתבייש? איפה הרגש? היכן הכוונה?" והוא לא מצליח!

נו, איך אתה יכול אחר כך עוד לבוא ולהגיד "אני מתפלל"?

ברגע שאתה מתחיל להבין שזה לא אתה פועל ועושה אז אתה עולה לשלב ב' שהוא מגיע תוך כדי העשייה - ולא לפני העשייה - ורק אז העשייה שלך הופכת לעשייה רוחנית שעליה אתה תקבל שכר בעולם הבא.

לדוגמא אצלי, הרבה פעמים אני מתעסק בשלום בית, הבעל מתקשר אליי ושואל "הרב, אפשר לבוא אליך ולהתייעץ על משהו?" ואני עונה "כן, בשמחה", הזוג מגיע ומתיישב מולי - את שלב א' עברתי, הנה קיבלתי אותם לשיחה...

אבל עדיין זה רק שלב א' - "האם לעשות או לא לעשות?" ואני בחרתי לעשות, אמנם הזמנתי אותם אליי הביתה לשיחה אבל עדיין לא מצאתי פה את בורא עולם...

עכשיו מרגע שהתחלתי לעבוד עם הזוג הזה אני מתחיל לעלות לשלב ב' בבחירה - "האם זה אני שמייעץ עכשיו לזוג הזה או הקב"ה מייעץ להם דרכי?"

ומה הקב"ה עושה עכשיו כדי להוכיח לי שזה הוא מייעץ להם דרכי?

אני מתחיל לדבר ואני רואה פתאום התנגדויות... הבעל מתחיל להגיד "לא מקובל עליי מה שאתה אומר...", מתחילות התנגדויות ואני רואה שאני לא מצליח להוביל את העגלה קדימה.

הנה! עכשיו יש לי אפשרות להיכנס לשלב ב' של הבחירה, אני פשוט צריך ללמוד מהקשיים שעוברים עליי תוך כדי העשייה ולבקש "אבא, תזכה אותי ללמוד מהקשיים הללו שזה לא אני מייעץ לזוג אלא אתה. הנה עובדה - אני כל רגע נתקע איתם, סימן שזה לא אני אלא אלו רק הרחמים שלך".

זאת האפשרות הראשונה והנכונה, אבל יש אפשרות שנייה והיא להמשיך להגיד "אני מייעץ לזוג, פשוט 'נפלתי' כנראה על זוג בעייתי..." השלב הבסיסי ביותר הוא להיכנס לעשייה, כי יש את יצר הרע שאומר לך "לא לעשות".

סוד "נעשה ונשמע"

בני ישראל במעמד הר סיני אמרו **"נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"**... רגע, אבל צריך קודם כל לשמוע ואחר כך לעשות, אם כן למה בני ישראל הפכו את הסדר?

אלא מבאר 'פרי הארץ' ז"ע"א בפרשת יתרו שבאו מלאכים וקשרו לבני ישראל שני כתרים - אחד כנגד **"נַעֲשֶׂה"** ואחד כנגד **"נִשְׁמָע"**.

כתר על **"נַעֲשֶׂה"** הגיע להם בגלל שהם קיבלו על עצמם לעמוד בחלק א' של הבחירה, "האם לעשות או לא לעשות?" וכתר של **"נִשְׁמָע"** הגיע להם בגלל שהם הגיעו להכרה של "זה לא אנחנו אלא ה' פועל דרכנו..."

ולמה קוראים לזה **"נִשְׁמָע"**? אלא זה מלשון **וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל אֶת הָעָם** - שאול אסף את העם למקום אחד, הוא איחד אותם למקום מסוים, כלומר בני ישראל אמרו **"נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"** ונייחס את כל הדברים שאנחנו עושים אל ה'אחד..."

כידוע, לכולנו חלק א' הרבה יותר קל לביצוע. כשבן אדם נכנס למקום חדש אז הוא משתדל מאוד לעשות רושם חיובי, כשנכנסתי לישיבה אז בשבוע הראשון למדתי ממש ברצינות, אחד הרבנים שהיה

"אמרי אשר"

בענין פרנסה

ישנם אנשים שמאד מטרידה אותם פרנסתם והדאגה למחיתם. לעומתם יש כאלו שפרנסתם בשפלות המדרגה ממש אך אין בזה כדי להכאיב להם כל כך. מזה אנו רואים שהכאב הנמצא במחשבה אינו נעוץ דוקא בסביבת עובדות מציאות החיים, אלא מקור הכאב והדאגה מהנפש ולא מהגוף.

כשנרצה לחקור להגיע למקור נביעת הכאב עלינו קודם לחקור להגיע לעצם שורש מציאות האדם, מהיכן כח צמיחתו ונידולו, מהיכן קיומו ובסיס חיותו של האנוש עלי אדמות.

מציאות האדם היא "אין" - כלומר האדם אינו מציאות ובסיס כשעצמו, יש דבר שנותן לו את החיות והקיום והדבר הזה נקרא "אמונה", אך האדם נמצא במסך המבדיל בינו ובין האמונה, בינו לבין סוד כוחו וקיומו - האדם חי בהרגל המחשבה של הטבע שהוא בעצמו כח המציאות - "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" ולכן כשנתקל במכשולים על דרכו הוא מתמלא באכזבה וייאוש כי הם סותרים את הלך מחשבתו הטבעית שהינו מציאות מבוססת לכשעצמה.

ככן אני מבקש ממך שתחזק את עצמך באמונה ובשמחה, כי זוהי המערכה והמלחמה של כלל ישראל עד בוא יבוא הגואל...

בכבוד רב, בידידות נאמנה.

אשר פריינד

הפיצו את דרכו של הצדיק

בבית המדרש / מקווה / חנויות מרכזיות / במקום העבודה / ובכל מקום יהודי בעולם!

צלצל אלינו וקבל במחיר עלות

עלונים להפצה ותזכה להיות שותף

לבעל שם טוב הקדוש!

בקהילה שלך כבר יש את העלוני?

מעוניין שנחלק לזכותך במקום נוסף?

050-373-9010

'מוקד ההפצה'

הצטרפת? מגיע לך מאיתנו מתנה!

ר' אשר ענה לו "נכון, אבל זו לא סיבה שלא תהיה שוב שליח ציבור, תעלה לתפילת מוסף ותילחם בגאווה שלך לא להסריח את בית המדרש".
הבנתם? קודם כל לעשות את שלב א' אבל בשום פנים ואופן לא לשכוח את שלב ב'...
מישהו רצה לשטוף את הבית ולעשות לאישתו הפתעה, הבן אדם שטף את הבית, עשה כלים והבריק את הכיור, ולבסוף קנה לאישתו עציץ והניח אותו בכניסה לבית. הגברת חזרה מהעבודה ואפילו מילה טובה אחת לא אמרה.

הוא נפגע עד עמקי נשמתו והבטיח לעצמו "אם היא לא יודעת להעריך, אין יותר הפתעות!"
עכשיו מגיע שלב ב'... נכון, באמת היית מקסים, היית בעל למופת... שטפת את הבית וקנית עציץ, אבל כל זה שלב א'. זה רק "נעשה", בורא עולם עושה בכוונה שהיא לא תגיד לך "תודה"...

בורא עולם בודק אותך אם תיקח את העשייה לעצמך ותגיד "אני שטפתי, אני הפתעתי, אני בעל מיוחד - איך זה שהיא לא אומרת לי מילה טובה?"
או שתילחם בעצמך ותגיד "ריבוננו של עולם, זה לא אני אלא אתה שטפת דרכי! אני רק הייתי צינור, אני מצד עצמי עצלן - לא רוצה לשטוף ולא רוצה לנקות את הבית! תן לי להסתובב כל היום ולעשות שטויות".

ובמקרה כזה ועם העבודה הזאת גם אם אישתך לא אמרה לך "תודה" אז לא קרה כלום כי זה לא אתה... אתה מצד עצמך עצלן, אתה אוהב לנוח! אתה דואג כל היום רק להנאות שלך!

תתכונן לפירגונים...

דרך אגב, כשעושים את העבודה הזאת, אז מקבלים פירגון פי אלף ולא רק מאשתך אלא כל העולם כולו יתחיל לפרגן לך, בורא עולם ידאג שכל הבריאה תהיה כפופה אליך אם תעבוד על שני השלבים הללו כי כך הובטח לנו שנאמר "וְלַעֲנֹוֹיִם יִתֵּן חֵן" - הקב"ה נותן לאנשים כאלו "חן" וכל העולם רודף אחריהם ולא רק האישה...

בני ישראל אמרו לאהרון "קום עשה לנו אלהים... כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו" - הרי ידוע שמצרים מסמלים גאווה, כלומר בני ישראל אמרו לאהרון "מעצבן אותנו שמשה כל הזמן רוצה להעלות אותנו ממצרים, את זה אנחנו לא מוכנים לקבל".

ולמה דווקא "עגל"?
שימו לב, "עגל" זה מלשון "פגעלא וגזמן קריב" - בקרוב, במהירות, כלומר בני ישראל אמרו "אנחנו רוצים רק את שלב א' - עשייה בלבד, אנחנו לא רוצים את שלב ב', 'לעשות או לא לעשות' - אנחנו רוצים שזאת תהיה העבודה שלנו. **אנחנו מוכנים להניח תפילין, לשמור שבת וללמוד תורה - מוכנים לעשות הכל - אבל בהרגשה 'אני' אני עושה את הכל...!** גם אין לנו בעיה להגיד שזה בורא עולם, אבל בתוך תוכנו אנחנו מרגישים 'זה אני'..."

אם רק זאת הבחירה של האדם אז אתה הופך צ'יק צ'אק 'צדיק' - עשית? למדת? אתה צדיק!
עזרת בבית לאשתך? כפיים סוערות, מצוין! עשית קניות לשבת? אתה כבר צדיק גדול...

לא ראת מאות תפילות בחיים שלך שהיית יבש כמו הנגב? מדבר יהודה... תקלוט שהקב"ה מתפלל דרכך! אבל הבן אדם לא קולט... עוברים מספר ימים ויצאה לו תפילה קצת טובה והוא ישר "התחזקתי... אתה רואה? תפסתי את עצמי בידיים...", איך הוא לא שם לב שזה "ה' שִׁפְתֵי תִפְתָּח"?

תוסיף באיכות ולא בכמות

היה אצלי זוג עם בעיות בריאותיות מאוד קשות, הבעל שאל אותי "הרב, מה עליי עוד לעשות? מה הרב מציע שאני אעשה כדי שהצרה הזאת תחלוף?" אמרתי לו "למה אתה מחפש עוד מה להוסיף? למה אתה כל הזמן בשלב א'? למה אתה לא רוצה לעלות לשלב ב'? לא 'מה עוד לעשות', אלא לחפש יותר תוכן בתוך העשייה שאתה כבר עושה. נכון שאתה לומד ומתפלל, אבל במקום להגיד 'אני אלמד עוד' תחפש בתוך הלימוד שלך איך אתה יכול יותר להתבטל לה' ותגלה יותר את הקב"ה בתוך העשייה שלך..."

זה הבסיס הגדול ביותר ובעבודה הזאת תלויה כל הרוחניות שלנו!

חטא העגל

וזה היה חטא העגל...

בני ישראל לא רצו לעבוד עבודה זרה... ממש לא! אלא הם רצו מנהיג אחר - העיקר שזה לא יהיה משה רבנו, ולמה? כי משה רבנו היה מנהיג שהפריע להם. כתוב "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֵבֵד מֵאֵד מִלִּל הָאֲדָמִי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה" - משה היה אומר לאנשים "רבותי, תפילת שחרית... כולם לקום בבקשה...", אתם יודעים איך נראה מניין של שש מאות אלף איש? כולם מתפללים ומתנועעים בתפילה... וואיי, איזה מרגש. משה רבנו ניגש לאחד ואומר לו "תכיר שזה לא אתה, זה ה' מתפלל דרכך...", ניגש לשני ואומר "עושה רושם שאתה מתגאה...", משה רבנו כל הזמן ראה את בני ישראל בבחינת "נעשה" - בעשייה - אך משה רצה שהם יעלו לבחינת "וְנִשְׁמָע", שלא יקחו את העשייה שלהם לעצמם, אלא משה רצה שהם ידעו שהקב"ה פועל ועושה דרכם...

פעם אחת ר' אשר זיע"א ביקש מאחד התלמידים שלו ביום שבת לעלות שליח ציבור בתפילת מוסף, לאותו תלמיד היה קול נעים והוא ידע לסלסל ולכן ר' אשר ביקש ממנו. בסיום התפילה ר' אשר אמר לו "לא היה אפשר לנשום בגללך, הכל היה מסריח מהגאווה שלך!"

התלמיד נכנס לדיכאון ואמר "יותר אני לא עולה להיות שליח ציבור, זהו!", חצי שנה אנשים התחננו אליו שיעלה אבל הוא לא הסכים להיות שליח ציבור. יום אחד הוא בא לר' אשר ואמר, "הרב, הזמינו אותי להתארך בשבת חתן של קרוב משפחה ובעל הבית רוצה שאני אעלה להתפלל מוסף ואני לא מוכן..."

ר' אשר שאל "למה אתה לא מוכן?" והתלמיד ענה "מה, הרב שכח מה הוא אמר לי? הרב אמר לי שהיה קשה לנשום בבית המדרש מהגאווה שלי..."

שאתה רוצה שהאורח כבר ילך, "יאללה מספיק... שילך כבר, הוא כאן כבר שעה..."
 ואת זה תגלה רק כשהאורח יהיה אצלך בבית! אתה לא יכול להגיע לשלב ב' אם לא עשית קודם כל את שלב א' - קודם כל הכנסת אורחים - קודם כל עשייה! אם לא תכניס אורחים לא תוכל לגלות קשיים...
 עכשיו אחרי שכל המחשבות הללו עוברות לך בראש, לא קשה במיוחד להבין שמי שהכניס אורחים ונתן להם לאכול עוגה ולשתות קולה היה רק ה', כי אם האורחים היו סומכים עליך הם היו נשארים רעבים וצמאים...

זה שלב ב' והוא הכי קשה, אבל פה טמון כל השכר! אנשים לא מבינים, הם יכולים להגיד לך "החלפנו מזוזות", "עשינו הפרשת חלה", "בעלי כל היום יושב ולומד", והם לא מבינים למה הבנות תקועות עדיין בבית ולמה הפרנסה קשה? הם אומרים לך "בוא תראה איזה מזוזה גדולה קנינו..."
 הם חושבים שזה תלוי בגודל של המזוזה, זה לא תלוי בגודל!

אם אתה רואה שיש לך קשיים וכאבים - אז תבדוק האם עלית לשלב ב' או לא?
 תעבוד עם עצמך להכיר מהקשיים שיש לך שזה לא אתה...
 אם תעבוד על זה תראו שהילדים שלכם יתחילו לזוז, הבנות תתחלנה לפרות, יהיו חיוכים, יהיה בריאות, הבעל יתחיל להגיד מילים טובות על האוכל ולא רק יאכל ויקטר...

בואו נפסיק את הכאבים שלנו ועל ידי העבודה הזאת נזכה לגאולה פרטית וכללית...

יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שור מסמל עשייה כמו שכתוב במסכת עבודה זרה "לעולם ישים אדם עצמו על דברי תורה כשור לעול וכחמור למשא" - שור מסמל קבלת עול, עשייה, שור חורש, אבל שור מסמל גם ביטול, הכרה ששום דבר לא שלו, "יָדַע שׁוֹר קָנְהוּ וְחִמּוֹר אָבֹס בְּעֵלָיו" - שור מסמל לא רק עשייה אלא גם את הכניעה, "יָדַע שׁוֹר קָנְהוּ" - שור יודע להתבטל לבוס שלו.

כתוב בזוהר הקדוש שהעגל יצא גם חמור וגם שור - היה כאן שילוב, מה הפירוש? היה כאן שור שהוא חלק א' שמסמל עשייה, אבל זה נישאר שור חומרי, זה נישאר שור מגושם כי בני ישראל לא הסכימו לקבל את חלק ב' של הבחירה שזה ההתבטלות אל ה'. לכן זה לא היה שור ממש כי שור מסמל את שני הדברים, הם קיבלו רק 'חצי שור' - הם קיבלו רק את העשייה ולכן העגל היה שור בצורת חמור, זה היה שור מגושם וחומרי...

עכשיו אחרי מה שלמדנו היום אין אפשרות לבוא ולהגיד "לפי דרך הבעש"ט אין בחירה אלא הכל זה ה'...", זה ממש לא נכון!

תשאלו אישה שחושבת שלפי "דרך הבעש"ט אין בחירה "למה את לא שוטפת את הבית?" והיא תענה "הכל זה ה', אם הוא ירצה הוא ישוטף..."
 יש אנשים חיים בהפקרות שיגידו לך "הרבה שלוחים למקום", הם יביאו לך עוד ציטוטים מהתורה שכביכול מחזקות את הטענות המדומיינות שלהם ויוציאו דברים מהקשרם לפי הנוחות שלהם, "אנחנו לא עושים כלום, הכל זה ממנו".

אתה שואל אותם "אז מי יבשל לכם לשבת?" והם עונים "ה' יבשל, ה' יעשה הכל... אנחנו צריכים להכיר שהכל זה מה'. ואם אין סיר חמין לשבת - סימן שזה רצון ה'..."

זה לא עובד ככה! זו הפקרות גמורה לחשוב ולחיות ככה את החיים!

קודם כל תעשה מעשה, תזיז את עצמך! אחרי שאתה מעמיד סיר חמין לשבת ואתה מתחיל לשים את העופות, אתה תראה שעוברת לך מחשבה בראש "אולי נחזיר את זה? לא חבל?! זה מוגזם...", ככה אתה מתלבט כמה עופות לשים בסיר... ומה אתה לומד מזה? וואי! מה זה? בסך הכל להכניס חתיכת עוף נוספת לסיר, כמה שזה קשה...

או כשפתאום מגיע אליך אורח הביתה ובמקרה יש קולה וכל מיני משקאות טעימים, נכון שפתאום אתה דואג לבריאותו של האורח ורוצה לתת לו מים? "מים זה הרבה יותר בריא... חשוב לתת לאורח דברים בריאים, נכון?"

ובטוח שעוברת לך גם מחשבה בראש "רגע, אבל יש גם עוגת גבינה במקרר... טוב, אנחנו נביא לו פתיבר... האורח לא יודע מה יש במקרר..."

אתה פתאום מגלה שתוך כדי שאתה מכניס אורחים יש לך קשיים. מה לתת ומה לא לתת, מה להוציא ומה לא להוציא... ובסוף גם לקינוח אתה מגלה איך

אבל לא לפי הבעש"ט, לפי "דרך הבעש"ט" רק התחלת...

ואת זה בני ישראל לא רצו, הם רצו משהו מהיר וקל, וזה היה חטא העגל.

ולכן כשהגברים באו לקחת תכשיטים מהנשים אז הן שאלו "בשביל מה העגל הזה? מה המטרה שלו?"
 אז הגברים השיבו "זה לא שאנחנו לא נהיה דתיים חס וחלילה, אנחנו נישאר דתיים, אנחנו נקום לנץ, נניח תפילין וגם נלמד תורה. אבל בלי שלב ב', בלי להתבטל ולהכיר שזה מה', אלא 'אנחנו עשינו ואנחנו התפללנו...'"

ואז הנשים אמרו "והיכן בורא עולם? מה זה?! בלי להכיר שזה ממנו?! מה פתאום! אין על מה לדבר! אנחנו רוצות עשייה עם ביטול, תעשו הכל אבל אחר כך תגיעו להכרה שזה לא אתם...", הנשים לא הסכימו לוותר על שלב ב'.

והגברים להיפך, לא רצו לשמוע את הדיבורים הללו. היה להם קשה לקבל את זה! הגברים רצו רק עשייה... אמר הקב"ה לנשים "אם כך נלחמתן על שלב ב' אתן תזכו לראשי חודשים, אתן תתחדשו כמו הלבנה". ומה יש ללבנה? אלא ללבנה אין אור עצמי משלה, היא מקבלת את כל האור שלה מהשמש. אמר להן הקב"ה "זה בדיוק מה שרציתן, אתן רציתן להכיר את שלב ב' שאומר 'זה לא שלי, האור לא מגיע ממני, זה אור שאני מקבל מה' כמו הירח", ולכן זה השכר שלהן לעולם הבא...

ועכשיו אפשר להבין נפלא למה חור קורא לעם ישראל "ארוכי צוואר", כתוב בשולחן ערוך סימן ב' "אסור לילך בקומה זקופה" בגלל שכביכול הוא דוחק רגלי השכינה.

אמר להם חור "אתם 'ארוכי צוואר', אתם לא מוכנים להתכופף. אתם מוכנים לעשות רק את שלב א', אבל את שלב ב' שאומר 'תתכופף ותתבטל ותכיר שזה לא אתה' - את זה אתם לא מוכנים לקבל..."

שימו לב שגם הקב"ה אומר על עם ישראל "פִּי עִם קֶשֶׁת עֲרָף הוּא" - אחרי חטא העגל ה' אומר על עם ישראל שהם קשי עורף.

לא הבנת, הרי ידוע שבחטא העגל בני ישראל עבדו עבודה זרה, עברו על גילוי עריות ושפיכות דמים, עשו שם דברים איומים, מדוע אם כן הקב"ה התייחס דווקא לזה שהם "עם קֶשֶׁת עֲרָף"?

אלא התשובה היא שהכל התחיל מהעורף, הכל התחיל מזה שהם לא היו מוכנים להתכופף, הם רצו להישאר רק עם שלב א' - רק בעשייה - ולא לעלות דרגה להכרה שזה לא הם אלא ה' עושה דרכם...

מכיוון שהם היו "עם קֶשֶׁת עֲרָף" ולא מוכנים להתבטל ולהוריד את הגאווה שלהם, לכן זה מה שהביא אותם לעבור על שלוש עבירות חמורות כמו עבודה זרה, שפיכות דמים וגילוי עריות!

עכשיו נבין נפלא את מה שהזוהר הקדוש אומר שהעגל יצא מורכב משור וחמור. "שׁוֹר" מסמל את שני החלקים - גם את שלב א' וגם את שלב ב'.

ההקדשות המרכזיות

לְעֵילּוּי נִשְׁמַת מִסְעֻדָה בַּת חֵנָה
לְעֵילּוּי נִשְׁמַת גֵּיא בֶן דָּוִד
לְעֵילּוּי נִשְׁמַת אֲשֵׁר בֶּן צִיפּוּרָה
לְהַצִּלְחָה וְכָל הַיְשׁוּעוֹת מִשְׁפַּחַת נָדָב ה'י"ו
לְהַצִּלְחָה וְיְשׁוּעָה אוֹשֶׁרֶה בַּת אֶסְתֵּר
לְהַצִּלְחָה וְיְשׁוּעָה שְׁלֹמֹה בֶּן יִסְמִינָה
לְהַצִּלְחָה וְיְשׁוּעָה כַּרְמֵלָה בַּת גִּזְלָה
לְהַצִּלְחָה וְכָל הַיְשׁוּעוֹת אוֹרֵי בֶן הַיֵּלֶה
לְהַצִּלְחַת מְרוּדָא בֶּן מִרְיָה

ואלצה יעמדו על הברכה

להצלחה וכל הישועות: מש' כהן ה'י"ו. מש' לוי אברהם ה'י"ו. מש' תמס ה'י"ו. נתנאל שמעון בן דל'יה. משפחת צברי ה'י"ו. **ולחצלת עם ישראל והנאולה השלמה**, אמן.
לרשואה שלמה: הרב יאשיהו יוסף בן זור'יה. חיה ברכה בת בתיה. רובידיה בת פרידה. נועה בת מור'יה. אורי בן ג'ולייט. שלמה בן מיטל. שמואל יוחנן בן אהוביה. מרים בת סע'דיה. צדוק בן חיים. מיכל בת דינה.
לציון הנוף: ג'ול'יה בת פז'יה. עטרת בת יוכבד. חיה בת יהודית.
לעילוי נשמות: הרב אשר פריינד בן אריה מרדכי. שלום בן חנה. ציון בן ב'וליסה. פרידה בת מסעודה. ויקטוריה בת פרידה. יעקב. שושנה וליאורה בני פרידה. שגית בת ב'לה. יצחק. פרידה ומושה וסופי בני ויקטוריה. אברהם בן שמחה. יוכבד בת חונג'ה. גיא בן דוד. רבי חיים אבישלוס בן ב'לנק'ה. יצחק בן שרה. אברהם בן הסיכה. יוסף בן יוסף עניקי.
תנצבה.

שלחו הודעה להצטרפות לקבוצת החיזוקים היומית של "דרך הבעש"ט"

058-313-9000
 הקבוצה הרשמית של דרך הבעש"ט

050-373-9010

רבבות מאזינים בכל העולם !!!

03-30-90-900
 קו השיעורים דרך הבעש"ט

להאזנה פאראודת הברית וקנדה
 646-585-2987 האזנה עריכה

לתגובות | יעוץ והכוונה | הנצחה ועוד... ניתן לפנות: 054-8424-530 אנחנו כאן בשבילכם!

לקבלת העלון וליצירת קשר במייל: derech.alon@gmail.com

בנק לאומי, סניף 856, חשבון: 05335809 ע"ש דרך הבעל שם טוב | חפשו אותנו גם בעמדות נדרים פלוס שבבתי הכנסת